Ч. 55 Четвер 11 (23) марта 1899 Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засіданю сойму відповідав насамперед член Виділу краєвого др. Верещиньский на інтерпеляцию пос. Сьредняньского, в справі капелюшницкого промислу в Мисленицях, і сказав, що краєва комісия промислова старала ся через інспектора промислового Навратїля вплинути на мисленицких капелюшників, щоби они звязали ся в якусь корпорацию, в якесь товариство, котра то орґанізация дала би підставу до дальшої акциї помічничої. Капелюшники не зробили доси в тім напрямі нічого.

По відосланю кількох справ, як справи відшкодованя за науку релїґії в школах народних і т. п. до комісий, мотивував пос. Чеч своє внесене в справі нищеня заразн на свині, взиваючи правительство, щоби оно ввело як найскорше в житє закон о нищеню заразн на свині. — Внесене се передано комісиї господарства краєвого.

Концесий митових уділено: Раді повітовій в Станіславові від мосту на Бистрици під Чернієвом; — раді повіт. в Коломиї на дорозі Коломия-Печиніжин; — громаді Камінка Струмилова від мосту на Бузї; — раді повітовій в Тішанові на дорозі повітовій Олешиці-Диків; — раді повіт. в Ряшеві від мосту на Вислоку і раді повіт. в Сокали на дорозі Белз-Варяж.

Справа реформи виборчої мусїла вже третий раз спасти з порядку дневного а то задля браку відповідного числа послів. По обчисленю комплету показало ся, що не було кваліфікованої більшости. Було лиш 100 послів. Маршалок завізвав длятого присутних послів, щоби они вплинули на других і явили ся на слідуючім засіданю в повнім комплеті. Так само спало з порядку дневного внесене пос. Каратницкого що до увільненя від урльопів урядників вибраних послами. — На реґуляцию несплавних рік ухвалив сойм на 1899 р. 85.035 зр. а субвенцию для фабрик дренарских 5000 зр. — Виділови краєвому поручено, щоби утворив експозитуру краєвого бюра меліорацийного в Ярославі з початком 1900 р.

Пос. Бойко жалував ся на застою в поступі реґуляциї деяких рік. — Пос. Скалковский підпирав жаданя інтересованих в реґуляциї горішного Днїстра. — Петицию громади міста Галича в справі відшкодованя за ґрунт зірваний в перекопі Днїстра передано правительству до увзглядненя.

На внесене пос. Йордана ухвалено справозданя комісиї санітарної з внесенями: 1) щоби Виділ краєвий поробив відповідні приготовленя до будови дому божевільних в західній части краю; — 2) щоби правительство утворило в Галичині дві нові школи для повитух і признало їм пільги в оплаті таксе іспитових (додаткова резолюция пос. Вуйціка).

На гублене миший визначено 4000 зр. на покрите коштів і завізвано мінїстерство рільництва, щоби оно причинило ся такою самою сумою. — На основане заведеня годівлї риб в Опарах ухвалено 2000 одноразової запомоги і 600 зр. титулом річної субвенциї на удержане заведеня. — Петицию коломийского відділу товариства городничого передано Виділови краєвому, щоби розслїдив справу курсів садівничих для войска в Коломиї.

Наконець відчитано ще кілька інтерпеляций а між иншими слїдуючу: Чи знає Виділ краєвий о відносинах дирекциї банку краєвого до львівского акцийного товариства броварів і галицкого банку кредитового та о протекцийній системі уділюваня банком краєвим позичок гіпотечних на реальности. На тім закінчено засїдане, а слїдуюче назначено на нині.

Вісти політичні.

З Відня доносять, що шлеский президент краю, др. Йосиф Тун, і маршалок краєвий Ляріс, конферували вчера з президентом мінїстрів ґр. Туном. Як Hlas Naroda довідує ся, конференция та стояла в звязи зі справою переведеня розпоряджень язикових на Шлезку.

На далекім Всходї відносини політичні путають ся щораз більше. Хіньску державу зачинають поволи, але таки вже на добре роздирати. Бюро Райтера доносить з Пекіну, що справа розширеня чужих кольоній в Хіні компліку є ся щораз більше в наслідок француских жадань. Француский амбасадор Пішон домагає ся для Франциї права першеньства в справі розширеня чужих кольоній, якого домагають ся: Німеччина, Анґлїя і Сполучені держави. Отже чотири держави хотять вже розширяти свої кольонії, пята, Росия, таки не питає, лиш розширяє а дві нові наставили ся „робити" собі кольонії а то як звістно Італїя та в найновійших часах ще й мала Бельґія, котру підпирає Анґлїя в тім напрямі, щоби она дістала концесию в Ганкові і там набула для себе землю.

19)

В ДЖУНҐЛЯХ.

(З анґлійского — Ред'ярда Кіплїнґа).

(Дальше).

ТУМАІ

любимець слонів.

Каля Наґ — а то значить: чорний уж — служив індийскому правительству сорок і сїм лїт у всїх родах служби, до яких лиш взагалї можна слоня ужити, а що єму було повних двацять лїт, коли єго зловили, то тепер мав майже сїмдесять лїт — красний вік, як на слоня. Він пригадував собі ще дуже добре, як єму заложили на голову грубий шкіряний пас, і він витягнув був канону, що застрягла була в багнї — то стало ся було ще перед афґаньскою війною, в 1842 роцї, а тогди був він ще недоростком. Єго матїр Радгу Піярі — Радга значуть любимиця — зловили разом з ним в тім самім часї; він видів єї послїдний раз, як она сїпала на собі ланцухи і сопіла, і трублячи, оглядала ся за ним. А хоч і як то вже було давно, то Каля Наґ все таки не міг забути своєї матери. Она все бувало єму говорила: Калю, синоньку мій, памятай собі, коли будеш боятн ся, і як той боягуз утікати від всякої небезпечности, то ніколи не вийде то тобі на добре! А Каля переконав ся незадовго, що єго мати правду казала, бо коли він одного разу побачив, як недалеко від него пукнула ґраната, наробив зі страху крику, та став взад утікати, так, що найвражливійшою своєю частию тїла наткнув ся на уставлені карабіни, котрі позакладаними на них баґнетами попробували єму глубоко шкіру. Для того постановив він собі відтепер взагалї нїчого не боятн ся, і ту свою постанову так вірно виконував, що офіцири, вояки і всї, що мали з ним яке небудь дїло, полюбили єго були, і лїпше єго доглядали, як якого небудь иншого слоня в службі індийского правительства. Він видів богато сьвіта і богато перебув: на довгих маршах в північній Індиї двигав на своїх широких плечах набір наметів, що важив двапайцять сотнарів; відтак витягнули єго при помочи всїляких ремені і паровоі машини з берега на скіс воздухом на якийсь пароход; а відтак мав він через богато, богато днів морску хоробу (то була страшна пригода, про котру Каля Наґ лиш неохотно згадував). А коли гойдаючий ся корабель станув наконець в далекім, далекім краю, мусїв він в якійсь чудесній скалистій сторонї тягати за собою гавбіци [1]), аж одного горячого дня прийшло дуже богато народа з домовиною, в котрій спочивало тїло абесиньского короля Теодора. А тепер двигнули єго знов воздухом на гойдаючий ся корабель а вояки дали єму цукру та віски і казали, що він заслужив собі, щоби єму завісити на єго хоботї. В десять лїт опісля видів як єго товариші гинули від морозів і голоду; то дїяло ся в якійсь місцевости, що єї звали Алї Гусїд. А коли й то перебув, помашерував тисячі миль дальше на полудне, щоби в Мульмеінї на державних складах дерева двигати величезні кльоци. Там мало на смерть не забив якогось брусоватого молодого слоня, котрий упер ся був і не хотїв робити тої роботи, що була для него визначена.

Коли то все перебув, післали єго з кільканайцяти другими слонями в гору Ґаро і там мусїв він учити ся помагати в ловли своїх диких побратимів.

Слоні стоять під виразною опікою індийского правительства. Окремі урядники займають ся виключно лиш ловлею слонів і приручуванєм зловлених, а скоро они вже втягнуть ся, то їх розділюють по краю, посилають туди де їх потреба до якої служби.

Хребет Каля Наґа піднимав ся на десять стіп понад землю, єго величезні клеваки були після звичаю зпереду притяті і на кінци стягнені мідянними обручками, щоби не кололи ся. Він научив ся був тими, все-таки ще на пять стіп довгими зубами виробляти далеко більше як дикі слоні своїми острими непопритинаними клеваками.

Коли по довгім і повнім трудів польованю межи горбами, що тягнуло ся нераз і кіль-

[1]) Гавбіца — коротка а груба канона.

Новинки.

Львів дня 22-го марта 1899.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав радникови Намістництва львівского п. Густ. Мавтнерови титул і характер радника Двора.

— **Галицка каса щаднича.** Міністерство внутрішних справ затвердило новий статут гал. каси щадничої, змінений по мисли звістних ухвал сойму на загальних зборах членів товариства сеї каси дня 7 марта с. р.

— **З перемиской епархії.** Крилошаньскі відзнаки одержали оо.: Стеф. Козенка. Ад. Гординьский, Мих. Ольшаньский і Йос. Черкавский. — Завідательство одержали оо.: Ром. Кордасевич в Воли якубовій, Конст. Миколаєвич в Завишни і Ів. Ольшаньский в Лужку дільнім.

— **Читальня „Просьвіти" в Борщеві** устроює в неділю, 26-ого с. м. о 6-ій годині вечером в своїх комнатах в Борщеві вечерниці в память 38-их роковин смерти Тараса Шевченка. — Вступ: крісло в перших рядах 1 зр., в дальших 50 кр., місце стояче для дорослих (не-членів) 20 кр., для членів і молодежи 10 кр. Наддатки на бібліотеку музикальну приймають ся з подякою. — Програма вечерниць богата (13 точок). Розпічне привитаніе Ів. Корчака, а відтак усе за чергою хор мішаний або мужеский і деклямация, та один виклад про житє і твори Тараса Шевченка. Хор відспіває шість композиций: Вахнянина „По морю", Вербицкого „Зазуля", Лисенка „Ревуть, стогнуть", Лаврівского „Сумно, марно" і „Чом річенько" і пісню з народних мотивів „Віддала мене". Деклямовати будуть: С. Винджура „Посланіє" Шевченка, Ан. Васильців „Україну" Федьковича, О. Голубець „Гамалію" Шевченка і І. Свидзиньска „В сьвіт за очи" Б. Лепкого. Вечерниці закінчить образ із живих осіб і гимн „Ще не вмерла Україна".

— **З Перемишля.** По мисли ухвали загальних зборів з дня 29 н. ст. червня 1898 і §. 24 статута товариства, запрошує виділ товариства „Руского Институтa для дівчат" в Перемишли своїх Членів на надзвичайні загальні збори, котрі відбудуть ся дня 28-ого н. ст. марта 1899 в комнатах товариства, о годині 3 пополудни. На порядку дневнім: внесене виділу товариства на розширене (розбудову) інститута і затягнене в тій ціли гіпотечної позички до висоти сорок тисяч зр. а. в.

— **Злодії в уряді податковім в Товмачи** украв готівкою 12.865 зр. (41 соток, 642 десяток і 465 паток), папери дорогоцінні зложені яко пропінацийні кавциї 4.900 зр. і книжочку товмацкої каси ощадности на 50 зр., разом 17.815 зр. Межи пятками було 161 штук в середині на вхрест передертих, а були они призначені до виміни в головній касі у Львові. Крім того не достають цінні папери, зложені титулом пропінацийних кавций, іменно 4% облігация пропінацийного фонду сер. Д. нр. 6843 на 500 зр., 4% заставні листи галицкого кредит. земского товариства у Львові сер. І. нр. 158 на 100 зр., сер. V. нр. 644 на 100 зр., сер. V. нр. 1343 на 100 зр., 4% облігациї пропінац. фонду з 1-го січня 1890 р. сер. Д. нр. 4448 на 500 зр., 4% заставний лист кредит. товариства земск. сер. III. нр. 26046 на 2.000 корон; 4% обліґ. галицкого краєвого фонду з 1-го мая 1893 р. сер. Д. нр. 14.228 на 2.000 корон; 4½% заставні листи гіпотечного банку з 25-го червня 1890 р. сер. А. нр. 19 на 100 зр. і сер. В. нр. 6822 на 500 зр., 4% обліґ. гал. краєвого фонду з 1 мая 1893 р. сер. Д. нр. 16397 на 1000 зр.; книжочка каси щадничої в Товмачи з дня 5 марта 1895 р. нр. 1062 на 50 зр, — З увязнених яко підозрілих о крадіж двох урядників випущено на волю офіциялa Ілію Бінера, а задержано у вязници лиш контрольора Кароля Литвиновича.

— **Злочин.** Філомена Ющик, родом з повіта богородчаньского, виеміґрувала була до Америки і там віддала ся за еміґранта з Порохника, з повіта ярославского, Ветлиньского. Дня 15-го с. м. прибули обоє зелізницею до Ярослава, де чекав на них шваґер Ветлиньского з фірою. Всї троє поїхали до Порохника. По дорозї зачали нараз муж і шваґер Веглиньску дусити, а коли їм здавало ся, що вже не жиє, забрали їй 1.400 зр. готівкою, які везла з собою з Америки. Потім вкинули Філомену до кирниці недалеко коршми „Видно" в Кидаловичах. На щастє коршмар почув в ночи стони, що виходили з кирниці і при помочи домівників виратував нещасливу від неминучої смерти. Одного злочинника, якогось Криґовского з Порохника, вже арештовано. Мав він при собі 200 зр. і хотів виїхати до Америки. За Ветлиньским глядить жандармерия.

— **Збіглець.** Перед кількома тиждями утікло з вязниці в Станиславові чотирох небезпечних злодіїв. Одного з них удало ся вчера львівскій поліциї дістати в руки. То Томко Загородний, а зрадила его змінлива любовниця. При увязненю добув він з кишені револьвера, але в час відобрано ему. Був він засуджений на пять літ тяжкої вязниці за нічний розбій.

— **Смерть в огни.** Кільканайцятьлітний парубок Антін Гальгер, ратуючи на днях горіючий дім свого слуободавця в Жовкві, згорів живцем, засипаний згарищем. — В Іщкові, пов. підгаєцкого, в загороді Михайла Салового один з синків господаря підпалив солому на припічку, на котрім спали два его братя, один 15-літний, а другий 9-літний. Заким прибула поміч, оба хлопці згоріли на вуголь.

— **Огонь.** В Яворові на малім передмістю згоріло в ночи 15-го с. м. 7 господарств, а 20 будинків і 3 корови. Шкода виносить понад 5.000 зр., причім всї погорільцї були обезпечені. Від кількох літ майже що місяця вибухає огонь на тім передмістю.

— **Снїги і бурі.** Обильний сніг падав не лише в Галичині але й в північній і західній Німеччині. Падав там також град. Велика сніжна заметіль лютила ся в Триесті і взагалі на північних берегах Адрийского моря. — В многих містах північної Америки бурі починили великі шкоди, причім згинуло 18 осіб.

— **Нещастна пригода.** В суботу дня 18-го с. м. упав жертвою званя старший пересувач ваґонів в Станиславові Палиє. Вечером о 7-ій годині дістав ся з неуваги під ваґон і погиб на місцї. Прикликаний лікар др. Конкольняк ствердив лише смерть. Палик мав 25 літ і полишив жінку та двоє дітий.

— **Самоубийство.** З Верхрати, в повіті равскім, доносять, що дня 18 с. м. відобрав собі там житє вистрілом в карабіна жандарм Іван Штер. Причиною самоубийства мали бути службові відносини.

— **Небезпечність тульоньских пороховень.** Страшна катастрофа в одній порохівни під Тульоном у Франциї ще доволї не розслїджена, а вже ненаситні злочинники силкують ся висадити другу порохівню у воздух. Доносять іменно з Тульону, що перед кількома днями до жовнїра, стоячого під одним з тамошних порохових магазинів, упав вистріл з віддаленя яких 400 метрів. Куля продіравила ему плащ. Жовнїр вистрілив також, але в темноті не трафив нікого. Виновника замаху не зловлено.

ка неділь, загнано в огорожу послідної стациї яких сорок або пятьдесять диких слонів і коли відтак запали за ними зроблені з великих трамів зводжені ворота, ішов Каля Наґ поміжи ту купу тупаючих і сопіючих велитів — вишукав собі певним оком найдикшого з них і валив его доти хоботом по хребті, доки аж той не важив ся вже й писнути. То діяло ся звичайно в ночи, а тогди приїздили люди на других освоєних слонях і при яскравім сьвітлї смолоскипів вязали зловлених і приковували їх до величезних стовпів.

Старий мудрий Каля Наґ знав ся на всім, що мало якусь звязь з борбою і бійкою. Нераз ставив він опір зраненому тигрови — звинув свій хобот, щоби забезпечити его від укушеня, а відтак твердою головою так підкинув у воздух прискакуючого тигра, що той лиш перекинув ся. Ту штуку таки він сам видумав, і заким ще тигр міг схопити ся на ноги, кинув ся Каля Наґ колїнами на него, душив і душив з цїлої сили аж таки роздушив его, а відтак вхопив ще за хвіст і волїк его, як би хотів тим повеличати ся.

— Таки так! — говорив бувало великий Тумаі, его сторож, внук чорного Тумаі, що водив Калю до Абесинії, а правнук старого на всї джунґлї славного Тумаі, котрий помагав ловити Калю. — Таки так! Нема нїчого на сьвіті, чого би чорний уж бояв ся, хиба лиш мене одного. Він знав мого прадїда, мого дїда і батька, чотири поколїня моєї родини пильнували его і годували і він буде ще досить довго жити, щоби слухати і мого сина.

— Ба! Він вже й тепер слухає — а нї, то я ему так всуну, що аж лоскіт піде! — сказав маленький Тумаі. — Він мене так само боїть ся як і тебе.

Малий Тумаі таки ніби направду розлючений стояв перед своїм батьком. Єму було десять літ і він після звичаю мав стати наслїдником батька, коли би доріс; тогди сидів би слоневи на карку, і держав би в руцї зелїзний дручок, котрий в руках его предків так вигладив ся, що аж сьвітив ся. Він знав дуже добре, що говорить, бо пре́цї уродив ся в тїни Калї Наґа, бавив ся его хоботом, заким ще міг бігати, а коли ледви що міг ставити добре ноги, водив вже его до води. Кали Наґови не прийшло би нїколи й до голови не послухати пискливого голосу хлопця, так само як і тогди не було би ему прийшло на гадку, щоби его убити, коли великий Тумаі поклав свого новонародженого сина під хобот Калї Наґа і сказав: Подиви ся на свого будучого пана і учителя, чорний ужу! На колїна перед ним!

— Гого! — сказав малий Тумаі — він мене боїть ся, ще й як! — і він побіг чим скорше до Калї Наґа, став его прозивати товстою свинею і казав ему підносити одну ногу за другою. — Ваґ! Ти мусиш все так робити, як я кажу. Правительство, що правда, платить за вас слонів, але ви все-таки наші Магутскі. Коли постарієш ся Каля Наґо, то прийде якийсь богатий раджа і відкупить тебе у правительства, длятого, що ти такий великий і розумний та що я тебе научив так богато штук. Тогди не будеш нїчого носити на собі лиш золоті обручки в ухах і золоте крісло на хребтї та будеш іти на самім переді в процесиї короля. А я буду сидїти тобі на карку, ох Каля Наґо, зі срібним анкусом в руцї, а мужчини з золотими палицями будуть біччи перед нами та будуть викрикувати: Розступіть ся слоневи короля! О, то буде пишно, Каля Наґо, але все-таки не так, як на польованю в Джунґлях!

— Ух! — сказав на то великий Тумаі.— Ти, що правда, мій синок, але з тебе такий дикун, як би який буйволик. Можеш правительству лише служити, як лиш полювати в джунґлях. Я вже поволи старію ся, але клену ся на мій анкус, що не люблю полювати на дикі слонї. Що иншого сталї стациї з пересіками для кождого слоня і до того великі стовпи, до котрих они привязані, а відтак широкі улиці, щоби молоденькі можна вилучати... ба... то що иншого... але тота біганина, то сюди то туди... нинї спи в багнї а завтра печи ся на сонци... нї!... то вже не для мене. Ах — касарні в Кавнпоре були зовсїм щось иншого. Там була зараз близько і торговиця, а відтак мали ми що дня лиш три години роботи!

Малий Тумаі пригадував собі добре стайнї на слонїв в Кавнпоре і замовк. Він волів житє в таборі і ненавидів правильно побудовані дороги до вправ а відтак і щоденне пасенє слонїв на умисно заложених для них пасовисках, передовсїм же ненавидів сидїти цїлими годинами і не робити нїчого лиш дивити ся, як Каля Наґ киває ся межи своїми стовпами. Малому Тумаі було зовсїм що иншого до вподоби: він любив лазити по скалистих дорогах, на котрі лиш слонь важить ся виходити — він любив сходити в долину, де втікали перепуджені дики і пави — ах, а часом міг богато, богато миль далеко видїти стада диких слонїв.... а відтак настав грубий теплий дощ, що так бив, що аж тїло від него поболювало.... а ті величаві ранки, коли мрака залягала гори і долини і коли нїхто не знав, де вечером стане табор.... а відтак, коли настав сумерк, приходила найбільша радість — тогди заганяли зловлених слонїв до огорожі.... отто раз було польоване! А що то було крику, як они трубіли та кидали ся на тяжкі трами, коли побачили, що замкнені доокола. Тогди настала

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віден 22 марта. Декотрі тутешні ґазети доносять, що онеги пополудни відбувала ся на раді мінїстрів нарада над виготовленим вже проектом язиковим, котрий мабуть принято без зміни.

Задар 22 марта. Сойм краєвий закрито.

Рим 22 марта. Лікарі Маццоні і Ляппоні навідували ся вчера до Папи і кажуть, що стан его здоровля знаменитий. (Мимо того мадярска ґазета Alkotmanu, котра як кажуть, має близькі зносини з Ватиканом, каже що треба приготовити ся на нехибну катастрофу. Ред.)

Рим 22 марта. Переговори з хиньским правительством розпочали ся на ново. Король приймав вчера на авдиенциї хіньского посла.

Переписка зі всїми і для всїх.

Червоному у Львові:*) Не знаючи, хто Ви, беру назву і прикмету для Вас від присланого червоного плякату, запрошуючого на заупокійне богослуженє на день 21 с. м. і прошу приймити від мене в заміну отсих кілька слів: Ви здаєсь не такий „страшно червоний", як намальований, коли аж мою дуже а дуже незначну особу взяли собі за цїль. Але на всякий случай з Вас многонадійний молодець, котрий лиш мабуть ще не рішив ся, чи має стати червоним з півночи чи з полудня. При тім єсть ще й всяка надія, що з часом може в Вас стати дуже ревний клерикал. Длятого запамятайте собі на будуче: Ne misceantur sacra profanis! Коли будете знову устроювати таке саме богослуженє, то спишіть всї простацтва, на які лиш можете здобути ся, в окремім листі, розумів ся, не щадячи і куверти, та пришліть їх менї день наперед або остаточно, коли схочете, то й день пізнїйше, бо то по моїй думцї якось ие годить ся прилучати до запрошеня на богослуженє за душу погибшого ще й простацтва. Ту приємність можете зробити собі окремо в далеко більшій мірі. — *Кирило Кахникевич.* — **К. Д. з над Днїстра:** Поданя о припущенє до іспиту з будівництва в цїли осягненя концесиї на будівничого, або майстра мулярского, майстра каменярского, тесельского або керничного треба подавати до комісиї для іспиту з будівництва при ц. к. намістництві у Львові: Розходить ся о то, з якого іменно фаху будівництва хочете робити іспит, бо кождий іспит окремо має свої постанови і услівя а відповідно до того есть і склад комісиї. Комісия для іспиту на будівничого складає ся з 4 членів, для тамтих других фахів з трох членів. Кандидатів на будівничого питають устно годину, інших кандидатів не більше як пів години; письменний іспит на будівничого треба робити 14 днів, а на майстрів мулярского, керничного і т. д. через 8 днів в звичайних годинах урядових. Речинець іспитів означає ц. к. Намістництво. Хто хоче бути припущеним до іспиту, мусить ще предложити доказ уздібненя, а то: що скінчив яку школу будівництва, де у рарстатах учать бодай три роки, або що був визволений на челядника або що укінчив виділ будівництва при політехниці. Кандидати на будівничих або майстрів мулярских можуть виказати ся що відбули практику шість, взглядно вісїм лїт і що через два роки були підмайстрами. Такса екзамінацийна на будівничих виносить 63 зр., взглядно 42 зр. або лиш 21 зр. Більше годі нам тут о тім розписувати ся. Докладну інформацию знайдете в брошурцї „Ustawa z 20 grudnia 1893 o uregulowaniu przemysłu budowlanego, tłómaczył Władysław Skwarczyński, inżynier Namiestnictwa". Віднесїть ся до автора і зажадайте присланя тої брошурки, на котру треба післати 30 кр. і порто. — **П. П. в У.:** На машиністів при зелїзницях приймають тих, котрі або робили в зелїзничих варстатах яко термінатори а опісля яко челядники, або таких, що скінчили яку фахову школу промислову (н. пр. слюсарску і т. п.) або підофіцирів войскових з віддїлу женїйного. На всякий случай кандидат мусить відбути шестимісячну практику і зложити іспит. — **Р. Р. Хм.:** На жаль не знаємо нїякого спортсмена, котрий би мав на продаж ровер. — **Мушка С. в Ів. п.:** Кожухи і шапки (кримки) та всїлякого рода футра, меблї і т. д. можна найлїпше забезпечити від молів нафталїною, котру можна купити в торговли фарб і материялів, в якій дроґерий або в аптиці. Лиш нафталїна має то до себе, що єї дуже чути в одежи навіть ще по лїтах. Але тепер уживають єї всюди навіть по великопаньских домах, бо лїпше щоби було чути нафталїну як щоби молї зробили шкоду, котру вже нїхто не направить. Нафталїною треба посипати зрідка одіж і сховати до окремої скринї. Під зиму треба витріпати і часто провітрювати. Можна також ужити камфори, з перцьом або й без перцю, самого потовченого перцю або утертого тютюну. Але найважнїйша річ ось в чім: Перед схованєм кожуха, футра, шапки і т. п. треба добре ті річи витріпати, вивітрити і завинути та зашити в полотно і замкнути в скриню; менші предмети заліплює ся в пуделка. — **Н. К. Орелець:** Не робіть собі нїчого з того, що лице від веснянок аж чорне; коби душа була біла! На веснянки поправдї нема нїякого лїку, особливо для того, хто мусить цїлими днями ходити по дворі. Остаточно можете спробовати, коли хочете, лїк званий Крем Іріс. Слоїчок Crem Iris з підписом dr. Whytt коштує 80 кр. Тим кремом треба лице мастити а веснянки будуть поволи щезати. Але не завадить Вам знати, що всякий лїк на веснянки помагає більше на кишеню того, хто его фабрикує, як тому, хто хоче веснянок позбути ся. — **Одарка і Оксана під Львовом:** Базилїка зовсїм доси не витягнений. Виказу витягнених льосів виставових доси не маємо, отже дамо знати аж пізнїйше. А що до льосу кредитового земского, то насамперед не знаємо, якої емісиї, бо суть дві: I і II емисия. При сїм звертаємо увагу і на то, що коли Ви маєте лиш промесу, то ще не значить, що Ви маєте цїлий льос. Може бути дуже легко, що Ви стали єи жертвою якогось обманьства, бо промеси видають ся звичайно лиш на якусь малу частинку льосу і лиш на одно тягненє в роцї, отже промеса може вже давно не має нїякої вартости. З промесами діє ся велике обманьство і длятого звертаємо Вашу увагу. — **Ник. Вл. в Ніврі:** Підручника для писарів громадских нема нїякого. — (Дальші відповіди пізнїйше.)

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.)

*) Вже по відданю сеї відповіди до друку вичитав я в „Дїлї", що подібний афіш вислала якась молодїж і иншим особам. Се однакож не зміняє річи. Я своєю особою не репрезентую нїкого, анї правительства, анї новокурсників, анї старокурсників, анї кацапів, анї радикалів, не репрезентую анї сего, анї того напряму політичного або социяльного. Я собі чоловік самостійний і независимий від нїкого і від нїчого, лиш від своеї працї, котру виконую так, як менї хоче ся, як умію і знаю, і як менї моя совість наказує, а длятого кождому часї від моеї особи. Впрочім, то дуже дешевий патріотизм відправити богослуженє за погибшого, та нїяке геройство розсилати комусь безіменно плякати. Невеликий хосен з таких патріотів! Нїяка надія на будуче.

хвиля, коли треба було вимахувати запаленими смолоскипами, стріляти слїпими набоями і робити такий крик, як би всї чорти з пекла злізли ся в темнї джунґлї. Ну, то раз було жите! А при тім і малий хлопець міг показати ся ужиточним, а Тумаї станув за трох таких самих хлопців, коли вимахував смолоскипом і верещав так, що аж захрип.

Але правдива радість розпочинала ся аж тогди, коли зганяли диких слонів — тогди цїла простора огорожа зі всїма величезними сопіючими зьвірами виглядала мов конець сьвіта. Тогди вилазив малий Тумаї на один із хитаючих ся стовпів — его довге волосе повівало у воздусї доокола плетий а его чорна тїнь нїби танцювала в сьвітлї смолоскипів. Зьвіри так трубили і такий робили крик, що нїхто не мір власного слова чути, а коли часом настала мала перерва, то чути було як пискливий голос хлопця відзивав ся до Каля Наґа — а Каля Наґ мимо крику і стогнів зловлених слонів розумів добре слова свого учителя. — Маіл, Маіл Каля Наґ! (Наперед, наперед, чорний ужу!) Дант до! (Труть его!) Сомало! Сомало! (Осторожно! Осторожно!) Маро! (Бий его!) Арре! Арре! Гай! Яй! Кіа—а—ах! — Оттак кричав він, підчас коли вела ся голосна борба межи Каля Наґом а его диким противником з одного кінця огорожі до другого помежи другими зьвірами, що ревіли і трубили розбігаючись на боки. Старі ловцї слонів обтирали собі з очий саджу від смолоскипів та кивали до малого Тумаї, котрий від великого зворушеня танцював як той паяц на стовпі.

Ба! та бо ему було за мало лиш дивити ся і кричати. Одної ночи зліз він із свого стовпа та побіг помежи диких слонів, щоби одному погоничеви подати посторонок, котрим треба було якомусь неспокійному молодому слоневи звязати ноги. А молоді слонї більше брикають і труднїйше їх удержати в порядку, як старі. Каля Наґ побачив, що его маленького папа готові дики слони ще розтолочити або роздерти на кусні — він кинув ся до него з цїлою силою свого тїла, так що другі слонї порозскакували ся на всї боки, відтак здоймив хлопця з землї і подав з гордостию великому Тумаї. Але великий на свій лад оцїнив дїло свого сина; він поклав его на колїна і тарабанив в него мов в бубен а відтак посадив знову на стовп, де малий Тумаї оглядав ся, чи він взагалї ще може сидїти. А до того мусїв ще за кару вислухати довгої проповіди.

Ти непотрібе, чи тобі не досить жити в стайнях слонїв і трохи носити намети, що ти конче на власну руку пускаєш ся на ловлю слонїв? Тоті замащені ловцї слонів, що дістають меншу платню як я, розповіли вже сагібови Мак Кінови, що ти виробляєш.

Малий Тумаї напудив ся. Він мало що знав о тім білім чоловіцї, але то одно знав: що сагіб Мак Кін наймогутнїйшим чоловіком в цїлім сьвітї. Він був головою всїх предприемств що стояли в якійсь звязи з слонями — на одне его слово кидали ся сотки чорних людий в гущавину і вибирали ся на лови — коли він рушив пальцем, то зараз розкладали ся всї табором і стояли цїлими тижднями на однім і тім самім місцї, доки аж сагібови не сподобало ся рушити другим пальцем. А той сагіб був розумний — він знав все, особливо же все о диких слонях — ба, він був мудрійший як який небудь инший чоловік.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).